

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kehitysalueiden veronhuojennuksista ja laiksi leimaverolain 97 a §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi laki kehitysalueiden veronhuojennuksista. Kehitysalueelle perustettaville uusille tuotantolaitoksille ja matkailuyrityksille tai tällaisten laitosten tai yritysten olennaisista laajennuksista ehdotetaan veronhuojennuksena käyttöömaisuusinvestointien vapaata poisto-oikeutta, jonka merkitys nykyisestäään on kasvanut elinkeinoverotuksen muiden muutosten johdosta. Leimaverolaissa oleva kehitysalueiden tuloveronhuojennuksiin liittyvä hakemuksesta myönnettävä vapautus kiinteistön lainhuudatusleimaverosta ja kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskevasta leimaverosta säilytettäisiin entisellään. Veronhuojennukset myönnettäisiin samanlaisille tuotantolaitoksille ja matkailuyrityksille kuin nykyisinkin.

Lakia sovellettaisiin voimassa olevan aluepo liittisen lainsäädännön mukaisella kehitysalueella. Kehitysalueeseen kuuluva alue olisi laajempi kuin veronhuojennusten soveltamisala nykyisen lain mukaan.

Vapaa poisto-oikeus myönnettäisiin vuosina 1990—1993 perustettujen ja laajennettujen tuotantolaitosten ja matkailuyritysten käyttöömaisuudesta käyttöönottovuodelta ja neljältä seuraavalta verovuodelta. Leimaverovapaus myönnettäisiin vuosina 1990—1993 tapahtuneista kiinteistöhankeista.

Esitys liittyy vuoden 1990 tulo- ja menoarvioesitykseen. Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1990 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Yleistä

Kehitysalueiden veronhuojennuksista annetun lain (290/82) mukaan yrittäjä, joka vuosien 1982—1989 aikana perustaa kehitysalueelle uuden tuotantolaitoksen tai matkailuyrityksen taikka laajentaa tai uudistaa siellä sijaitsevaa tuotantolaitosta tai matkailuyritystä, saa valtion- ja kunnallisverotuksessa sekä leimaverotuksessa veronhuojennuksia. Veronhuojennukset valtion- ja kunnallisverotuksessa

myönnetään kymmenenä verovuotena. Lakia sovelletaan verovuosina 1982—1998.

1.2. Valtion- ja kunnallisverotuksessa myönnettävät veronhuojennukset

1.2.2. Vapaa poisto-oikeus käyttöömaisuudesta

Vapaa poisto-oikeus koskee tuotantolaitoksen tai matkailuyrityksen perustamisen, laajentamisen tai uudistamisen yhteydessä hankittua

käyttöomaisuutta. Verovelvollinen saa poistaa hankintamenon kirjanpidossa ja verotuksessa haluamallaan tavalla. Verovelvollinen voi määrätä poiston suuruuden ja jopa kokonaan poistaa käyttöomaisuuden hankintamenon jo käyttöönottovuonna.

1.2.3. Ylimääräinen investointivähennys

Ylimääräinen investointivähennys myönnetään valtionverotuksessa investoinneista kehitysalueen ensimmäisellä ja toisella perusvyöhykkeellä sekä kolmannen perusvyöhykkeeseen A-tukialueeseen kuuluvissa kunnissa.

Vähennyksen enimmäismäärä on ensimmäisellä perusvyöhykkeellä 4 %, kuitenkin enintään 120 000 markkaa, toisella perusvyöhykkeellä 2 %, kuitenkin enintään 55 000 markkaa ja kolmannella perusvyöhykkeellä A-tukialueeseen kuuluvissa kunnissa 1 %, kuitenkin enintään 25 000 markkaa.

1.2.4. Harkintaverotuskielto

Harkintaverotusta ei sovelleta uudesta tuotantolaitoksesta tai matkailuyrityksestä saatuu tuloon kymmenenä ensimmäisenä vuotena.

1.2.5. Varallisuusverovapaus

Laissa tarkoitetun tuotantolaitoksen tai matkailuyrityksen tai näiden laajennusta tai uudistusta varten hankittua käyttöomaisuutta ei pidetä veronalaisina varoina määrävuosilta toimitettavissa verotuksissa.

1.3. Leimaverohuojennus

Lääninverovirasto maksaa hakemuksesta takaisin kiinteistön omistusoikeuden luovutuskirjasta ja kehitysalueella sijaitsevassa kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskevasta luovutuskirjasta suoritettavan leimaveron, jos kiinteistö tai vuokratontti on hankittu laissa tarkoitettua uutta tuotantolaitosta tai matkailuyritystä taikka laitoksen tai yrityksen laajentamista varten. Leimavero palautetaan vain siltä osin kuin se kohdistuu yrityksen toiminnan kannalta tarpeellisiin rakennuksiin

ja niiden tonttimaahan. Leimaveroa on haettava takaisin kolmen vuoden kuluessa sen suorittamisesta.

2. Uusi aluepoliittinen lainsäädäntö

Kehitysalueiden veronhuojennuksista annettu laki ja leimaverolain 97 a § koskevat vuosina 1982—1989 kehitysalueella suoritettuja investointeja. Lain alueellinen soveltaminen on kytketty tasapainoisen alueellisen kehityksen edistämisestä annetussa laissa (532/81) tarkoitettuun kehitysalueeseen. Tämä laki on kumottu aluepolitiikasta annetulla lailla (1168/88), joka tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989 ja on voimassa vuoden 1993 loppuun. Lain nojalla valtioneuvosto on antanut päätöksen perusvyöhykkeistä ja tukialueista (1373/88).

Voimassa olevassa aluepoliittisessa aluejaossa on neljä perusvyöhykettä, joista ensimmäinen, toinen ja kolmas vyöhyke ovat kehitysalueita. Kukin vyöhyke on lisäksi jaettu A- ja B-tukialueeseen. Aluepoliittisen lainsäädännön mukaan sisäasiainministeriöllä on oikeus määrätä pysyvästi asuttu, ilman kiinteää tieyhteyttä oleva saari ensimmäiseen perusvyöhykkeeseen. Sisäasiainministeriö on 26 päivänä huhtikuuta 1989 päättänyt ensimmäisen perusvyöhykkeen A-tukialueeseen kuuluvista saarista (saaristoalueiden tukemisesta annettu sisäasiainministeriön päätös, 369/89).

3. Kehitysalueiden veronhuojennusten voimassaoloajan jatkaminen

Kokonaisverouudistuksen tavoitteiden mukaisesti on jo jätetty jatkamatta eräitä määräaikaista veronhuojennuslakeja. Noudatetun käytännön mukaisesti ei veronhuojennuslaissa määrääjäksi myönnettyjä veronhuojennuksia kuitenkaan poisteta soveltamisaikanaan. Siten nykyisen kehitysalueiden veronhuojennuslain mukaiset veronhuojennukset myönnetään nykyisen lain mukaisesti vielä vuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa.

Kehitysalueiden veronhuojennuksia on myönnetty vuodesta 1966 lähtien, ja ne ovat olleet merkittävä aluepolitiikan tukimuoto. Näiden on oletettu parantaneen yritysten yleisiä toimintaedellytyksiä ja edistäneen yritystoi-

mintaa kehitysalueilla. Veronhuojennusten muodossa annetun verotuen luonteesta johtuen tuen määrää ja kohdentumista ei voida tarkoin selvittää. Tuen merkitystä muuttaa kulloinenkin muun verolainsäädännön kehitys.

Aluepolitiikassa on käytössä myös suoria tukimuotoja. Suorat tukimuodot ovat veronhuojennuksia paremmin kohdennettavissa yrityksiin, joiden toimintaedellytyksiin niillä on merkitystä. Veronhuojennusten muodossa annettava tuki saattaa suuntautua myös sellaisiin investointeihin, jotka tehtäisiin ilman veronhuojennuksia. Veronhuojennukset koituvat vain sellaisten yritysten hyväksi, joilla on suuret investoinnit, joten siinä suhteessa tuki ei tasapuolisesti suosi kehitysalueiden yritystoimintaa. Vastaavan rahamäärän käyttäminen suoran, tarkoituksenmukaisesti kohdentuvan tuen muodossa on veronhuojennuksia tehokkaampi keino aluepoliittisesti.

Kehitysalueiden veronhuojennuslainsäädännön uudistamista harkittaessa on otettu huomioon kokonaisverouudistuksen periaatteet ja sen vuoksi ehdotetaan, että eräistä veronhuojennuksista luovutaan. Investointivähennystä, joka on lopullinen veronhuojennus, ei enää myönnettäisi. Vastaavanlainen muutos toteutettiin muutettaessa investointivarauslakia (1094/78), johon sisältynyt investointivähennystä koskenut säännös kumottiin.

Kun hallituksen kokonaisverouudistusta koskevan suunnitelman mukaan harkintaverotuksesta luovutaan verovuodesta 1991 alkaen, nykyisessä laissa olevalla harkintaverotuskiellolla ei olisi enää merkitystä.

Varallisuusverosta vapaita ovat osakeyhtiö ja osuuskunta, joten varallisuusverovapaudella on merkitystä vain silloin, kun yrittäjä on luonnollinen henkilö, avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö sekä ulkomainen yhteisö. Myös varallisuusverovapaudesta, jonka verovaikutus on käytännössä hyvin vähäinen, ehdotetaan verouudistuksen periaatteiden mukaisesti luovuttavaksi.

Vapaa poisto-oikeus sen sijaan on merkittävä etu myös yritysten kannalta. Periaatteessa se ei ole lopullinen veronhuojennus, vaan merkitsee ainoastaan verotuksen lykkäämistä. Myös leimaverohuojennuksen jatkaminen nykyisessä muodossa on perusteltua ainakin toistaiseksi, kunnes varainsiirtoverotuksen uudistustarpeet kokonaisuutena on saatu selvitettyiksi. Vastaavanlaista hakemuksesta myönnettä-

vää leimaverohuojennusta sovelletaan myös yhteisöjen diffuusiotapauksissa.

4. Lain soveltamisala ja voimassaoloaika

Lain soveltamisala olisi uuden aluepoliittisen lainsäädännön mukainen. Aluepoliittisessa aluejaossa on neljä perusvyöhykettä, joista kehitysalueita ovat vyöhykkeet yhdestä kolmeen. Ensimmäisessä ja toisessa perusvyöhykkeessä on kummassakin 15 kuntaa enemmän kuin nykyisen kehitysalueiden veronhuojennuslain soveltamisalueella. Aluepoliittista aluejakoa muutettiin jo vuoden 1988 alusta lukien, mutta nykyistä kehitysalueiden veronhuojennuslakia ei muutettu tältä osin.

Kehitysalueiden uusi veronhuojennuslaki ehdotetaan säädettäväksi koskemaan kehitysalueella sinä aikana tapahtuvia investointeja kuin aluepolitiikasta annettu laki on voimassa eli vuodesta 1990 vuoden 1993 loppuun. Vapaa poisto-oikeus olisi voimassa verovuosilta 1990—1997.

5. Taloudelliset ja hallinnolliset vaikutukset

Kehitysalueella suoritettavien investointien perusteella myönnettävien veronhuojennusten vaikutus veronsaajien tuloihin on riippuvainen siitä, miten paljon kehitysalueelle perustetaan uusia tuotantolaitoksia tai matkailuyrityksiä tai näitä uudistetaan. Vaikka veronhuojennuksia ehdotetaankin supistettaviksi, ei ehdotus välttämättä merkitse veronhuojennuksen määrän vähenemistä. Elinkeinverotuksessa kokonaisverouudistuksen yhteydessä toteutettu varausmahdollisuuksien supistuminen merkitsee sitä, että vapaalla poisto-oikeudella on monessa tapauksessa aikaisempaa enemmän merkitystä. Myös lain soveltamisalue on nykyistä laajempi.

Käyttöomaisuudesta tehtävän vapaan poisto-oikeuden verovaikutuksen on arvioitu vuonna 1984 olleen noin 215 miljoonaa markkaa, josta noin 60 miljoonaa markkaa kohdistui kunnallisveroon.

Kun laki merkitsee poikkeusta yleisistä verotusperiaatteista, sen soveltaminen aiheuttaa lisätyötä ja tulkintavaikeuksia verotuksessa. Verotus- ja oikeuskäytännössä ovat eräät tulkin-

taongelmat jo vakiintuneet, ja kun eniten tul-
kintaongelmia aiheuttaneista ylimääräisestä in-
vestointivähennyksestä ja harkintaverotuskiel-

lostä ehdotetaan luovuttavaksi, on ehdotus
tältä osin hallinnollisesti nykyistä yksinkertai-
sempi.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Laki kehitysalueiden veron- huojennuksista

1 §. Lakia sovellettaisiin voimassa olevan
aluepoliittisen lainsäädännön mukaisella kehi-
tysalueella. Nämä alueet on määrätty perus-
vyöhykkeistä ja tukialueista annetussa valtio-
neuvoston päätöksessä. Lisäksi lakia sovellet-
taisiin kunnissa, jotka on mainittu saaristoalu-
eiden tukemisesta annetussa sisäasiainministe-
riön päätöksessä.

2 §. Pykälässä olisivat säännökset vapaasta
poisto-oikeudesta. Säännöksen mukaan vero-
velvollinen, joka vuosien 1990—1993 aikana
perustaa kehitysalueelle uuden tuotantolaitok-
sen tai matkailuyrityksen taikka laajentaa kehi-
tysalueella olevaa tuotantolaitostaan tai mat-
kailuyritystään taikka uudistaa niiden koneis-
toa, laitteita tai kalustoa niin, että tuotantoky-
ky olennaisesti kasvaa, saa verotuksessa vähen-
tää poistona käyttöomaisuuden hankintame-
nosta määrän, joka verovelvollisen kirjanpi-
dossa on vähennetty. Poiston saisi tehdä käyt-
töomaisuuden käyttöönottovuodelta ja seuraa-
valta neljältä vuodelta toimitettavissa verotuk-
sissa. Vapaata poisto-oikeutta koskevat sään-
nökset ovat samansisältöiset kuin nykyisessä
kin laissa.

3 §. Pykälään sisältyvät tuotantolaitoksen ja
matkailuyrityksen määritelmät, jotka ovat sa-
mansisältöiset kuin nykyisessä laissa.

4 §. Pykälään sisältyvä käyttöomaisuuden
määritelmä on samansisältöinen kuin nykyises-
säkin laissa oleva määritelmä.

5 §. Pykälän mukaan asetuksella annettaisiin
tarvittaessa tarkempia säännöksiä lain täytän-
töönpanosta.

6 §. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1
päivänä tammikuuta 1990. Sitä sovellettaisiin
vuosilta 1990—1997 toimitettavissa verotuksis-
sa.

2. Leimaverolaki

97 a §. Leimaverovapautta koskeva säännös
on samansisältöinen kuin nykyisinkin. Hake-
muksesta lääninverovirasto maksaisi takaisin
kiinteistön omistusoikeuden luovutuskirjasta ja
kehitysalueella sijaitsevassa kaupungissa olevaa
vuokratonttia rakennuksineen koskevasta luo-
vutuskirjasta suoritettua leimaveron säännök-
sissä määritellyin edellytyksin.

3. Tarkemmat säännökset

Ehdotetun kehitysalueiden veronhuojennus-
lain 5 §:n nojalla säädettäisiin asetuksella, mil-
lainen selvitys verovelvollisen on esitettävä ve-
roilmoituksessaan saadakseen laissa tarkoite-
tun veronhuojennuksen. Luonnos kehitys-
alueiden veronhuojennusasetukseksi on halli-
tuksen esityksen liitteenä.

4. Sääntämisjärjestys

Molemmat lakiehdotukset olisi käsiteltävä
valtiopäiväjärjestyksen 66 §:n mukaisessa sää-
ntämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Edus-
kunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotuk-
set:

1.

Laki**kehitysalueiden veronhuojennuksista**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tässä laissa säädetään kehitysalueiden tuotantotoiminnan edistämiseksi valtion- ja kunnallisverotuksessa myönnettävistä veronhuojennuksista.

Kehitysalueella tarkoitetaan tässä laissa aluepolitiikasta annetussa laissa (1168/88) tarkoitettua kehitysaluetta, sellaisena kuin tämä alue on perusvyöhykkeistä ja tukialueista 28 päivänä joulukuuta 1988 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1373/88) sekä saaristoalueiden tukemisesta 26 päivänä huhtikuuta 1989 annettua sisäasiainministeriön päätöksessä (369/89).

2 §

Verovelvollisella, joka vuosien 1990—1993 aikana perustaa kehitysalueelle uuden tuotantolaitoksen tai matkailuyrityksen taikka laajentaa kehitysalueella olevaa tuotantolaitostaan tai matkailuyritystään taikka uudistaa niiden koneistoa, laitteita tai kalustoa niin, että laitoksen tuotantokyky taikka tuotannon jalostusaste olennaisesti kasvaa tai niin, että yrityksen toimintakyky olennaisesti kasvaa taikka laatutaso olennaisesti nousee, on oikeus siltä verovuodelta, jona uutta laitosta tai yritystä taikka laajennusta tai uudistusta varten hankittu käyttöomaisuus otetaan käyttöön, sekä neltä seuraavalta verovuodelta toimitettavissa verotuksissa poistoina vähentää veronalaisesta tulostaan sanotun käyttöomaisuuden hankintamenosta määrä, joka verovelvollisen kirjanpidossa on tällaisena poistona vähennetty.

3 §

Tässä laissa tarkoitettuna tuotantolaitoksena pidetään laitosta, joka teollisesti valmistaa tai jalostaa tuotteita, sekä kauppapuutarhaa, taimitarhaa, turkistarhaa, kalastustoimintaa, ka-

lanviljelylaitosta tai turvetuotantolaitosta, jos sitä on pidettävä maatilataloudesta erillisenä liikkeenä. Jos työliike pääasiallisesti valmistaa tai jalostaa tuotteita, on sitä niin ikään pidettävä tässä laissa tarkoitettuna tuotantolaitoksena.

Matkailuyrityksenä pidetään hotellia, motelia, matkustajakotia, moottorimajaa, yömajaa ja muuta siihen verrattavaa majoitusliikettä sekä majoitusliikkeen omistajan sen yhteydessä harjoittamaa ravitsemustoimintaa. Maatilatalouden yhteydessä harjoitettu majoitustoiminta katsotaan matkailuyritykseksi silloin, kun sitä on pidettävä maatilataloudesta erillisenä liikkeenä.

4 §

Tuotantolaitoksen käyttöomaisuudella tarkoitetaan tässä laissa irtainta kuluvaan käyttöomaisuutta sekä rakennusta ja rakennelmaa, joita käytetään tehtaan, työpajana, voima-asemana tai varastona taikka muuhun tuotantolaitoksen toimintaan välittömästi liittyvään tarkoitukseen.

Matkailuyrityksen käyttöomaisuudella tarkoitetaan irtainta kuluvaan käyttöomaisuutta sekä rakennusta ja rakennelmaa, joita käytetään matkailuyrityksen toimintaan välittömästi liittyvään tarkoitukseen.

5 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

6 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 ja sitä sovelletaan verovuosilta 1990—1997 toimitettavissa verotuksissa.

2.

Laki**leimaverolain 97 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain 97 a §:n 1 momentti,

sellaisena kuin se on 13 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (945/85), näin kuuluvaksi:

97 a §

Aluepolitiikasta annetussa laissa (1168/88) tarkoitetulla kehitysalueella, sellaisena kuin tämä alue on perusvyöhykkeistä ja tukialueista 28 päivänä joulukuuta 1988 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1373/88) sekä saaristoalueiden tukemisesta 26 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä (369/89), olevan kiinteistön omistusoikeuden luovutuskirjasta ja kehitysalueella sijaitsevassa kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskevasta luovutuskirjasta suoritettun leimaveron maksaa lääninverovirasto hakemuksesta takaisin, jos luovutus on tapahtunut vuosina 1990—1993 vastaanottajalle, joka on hankkinut kiinteistön kehitysalueiden veronhuojennuksista annetussa laissa (/) tarkoitettua uutta tuotantolaitosta tai matkailuyritystä tai laitoksen taikka yrityksen

laajentamista varten. Jos uuden rakennuksen huoneistot rakennuksen valmistuttua ovat pääasiallisesti kehitysalueiden veronhuojennuksista annetussa laissa tarkoitettua tuotantotoimintaa harjoittavien laitosten tai yritysten hallinnassa, palautetaan edellä mainitusta luovutuskirjasta suoritettu leimavero myös tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 10 §:n 9 kohdassa tarkoitettulle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle tämän hakemuksesta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Vuosina 1982—1989 tapahtuneista luovutuksista suoritettuun leimaveroon sovelletaan leimaverolain 97 a §:ää sellaisena kuin se on 13 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (945/85).

Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 1989

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Erkki Liikanen*

2.

Laki**leimaverolain 97 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain 97 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 13 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (945/85), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

97 a §

Tasapainoisen alueellisen kehityksen edistämiseksi annetussa laissa (532/81) tarkoitettulla kehitysalueella, sellaisena kuin tämä alue on perusvyöhykkeistä 24 päivänä syyskuuta 1981 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (653/81) sekä eräiden saarien ja saariryhmien määrittämisestä kuuluvaksi ensimmäiseen perusvyöhykkeeseen 30 päivänä joulukuuta 1981 annetussa valtioneuvoston kanslian päätöksessä (1114/81) ja sanotun päätöksen muuttamisesta 4 päivänä syyskuuta 1984 annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä (664/84), olevan kiinteistön omistusoikeuden luovutuskirjasta ja kehitysalueella sijaitsevassa kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskevasta luovutuskirjasta suoritettuna leimaveron maksaa lääninverovirasto hakemuksesta takaisin, jos luovutus on tapahtunut vuosina 1982—1989 vastaanottajalle, joka on hankkinut kiinteistön kehitysalueiden veronhuojennuksista annetussa laissa (290/82) tarkoitettua uutta tuotantolaitosta tai matkailuyritystä tai laitoksen taikka yrityksen laajentamista varten. Jos uuden rakennuksen huoneistot rakennuksen valmistuttua ovat pääasiallisesti kehitysalueiden veronhuojennuksista annetussa laissa tarkoitettua tuotantotoimintaa harjoittavien laitosten tai yritysten hallinnassa, palautetaan edellä mainitusta luovutuskirjasta suoritettu leimavero myös tulo- ja varallisuusverolain 6 §:n 9 kohdassa tarkoitettulle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle tämän hakemuksesta.

Ehdotus

97 a §

Aluepolitiikasta annetussa laissa (1168/88) tarkoitettulla kehitysalueella, sellaisena kuin tämä alue on perusvyöhykkeistä ja tukialueista 28 päivänä joulukuuta 1988 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1373/88) sekä saaristoalueiden tukemisesta 26 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä (369/89), olevan kiinteistön omistusoikeuden luovutuskirjasta ja kehitysalueella sijaitsevassa kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskevasta luovutuskirjasta suoritettuna leimaveron maksaa lääninverovirasto hakemuksesta takaisin, jos luovutus on tapahtunut vuosina 1990—1993 vastaanottajalle, joka on hankkinut kiinteistön kehitysalueiden veronhuojennuksista annetussa laissa (/) tarkoitettua uutta tuotantolaitosta tai matkailuyritystä tai laitoksen taikka yrityksen laajentamista varten. Jos uuden rakennuksen huoneistot rakennuksen valmistuttua ovat pääasiallisesti kehitysalueiden veronhuojennuksista annetussa laissa tarkoitettua tuotantotoimintaa harjoittavien laitosten tai yritysten hallinnassa, palautetaan edellä mainitusta luovutuskirjasta suoritettu leimavero myös tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 10 §:n 9 kohdassa tarkoitettulle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle tämän hakemuksesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Vuosina 1982—1989 tapahtuneista luovutuksista suoritettuun leimaveroon sovelletaan leimaverolain 97 a §:ää sellaisena kuin se on 13 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (945/85).

Asetus

kehitysalueiden veronhuojennuksista

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään kehitysalueiden verohuojennuksista päivänä
kuuta 19 annetun lain (/) 5 §:n nojalla:

1 §

Veronhuojennuksen saamiseksi kehitysalueelle perustetusta uudesta tuotantolaitoksesta tai matkailuyrityksestä verovelvollisen on esitettävä veroilmoituksessaan tarvittava kirjanpitoon perustuva selvitys.

koneiston, laitteiden taikka kaluston uudistukseen sijoitettu hankintameno on eriteltävä kirjanpidossa niin selvästi, että se on helposti erotettavissa muista menoista.

2 §

Kehitysalueiden veronhuojennuksista annetun lain 2 §:ssä tarkoitettuun tuotantolaitoksen tai matkailuyrityksen laajennukseen tai sen

3 §

Tämä asetus tulee voimaan päivänä
kuuta 19 ja sitä sovelletaan verovuosina 1990—1997 toimitettavissa verotuksissa.